

Nepaprasta Sniegelio ir Miškelio draugystė

Nei arti, nei toli gyveno du labai draugiški lokiai. Vienas šiaurės lokys, žinoma, jis gyveno šiaurėje, o kitas paprastasis miško lokys, gyveno miške. Šiaurės lokio vardas buvo Sniegelis, o miško lokio Miškelis. Gyveno jie gražiai, laiškus rašė vienas kitam, jų draugystė buvo nepaprasta, labai stipri.

Kartą Miškelis gavo laišką nuo Sniegelio, laiške jis kviečiamas pasisvečiuoti šiaurėje pas Sniegelį. Išsirusė Miškelis į kelionę. Prisikrovė lagaminą lauktuvių ir išvyko į tolimą kelionę. Pasiilgo draugai vienas kito. Sniegelis labai gražiai sutiko draugą. O kaip jiems buvo smagu ! Sniegelis gyveno lediniame namelyje, viskas buvo iš ledo: lova, baldai, kėdutės, langai ir durys. Visų pirma draugai išsirusė pačiuožinėti nuo kalniuko rogutėmis, prie jų prisijungė ir Sniegelio draugai pingvinai Mėtutė ir Grikiukas. Visi jie nulipdė sniego senį. Čiuožinėjo ant ledo pačiužomis. Kaip jiems gera, stebėjosi jie.

- O dabar pasiūlė Sniegelis; visi eime valgyti vanilinių ledų.

- Labai bus skanu sušuko Miškelis.

Ledinėse lovelėse lokiams buvo gera miegoti. Tik Miškeliui buvo šiek tiek šaltoka.

Laikas greitai prabėgo ir draugai turėjo išsiskirti, beje, neilgam.

Vieną gražią, saulėtą dieną Miškelis savo pašto dėžutėje rado laiškėlį. Į svečius pas jį atvyksta Sniegelis iš šiaurės. Labai jau laukė Miškelis Sniegelio atvykstant, oi kiek visko jis nori jam parodyti ir papasakoti. Ir iš tiesų jie puikiai praleido laiką. Juk draugystė tokia svarbi, ją reikia saugoti. Sniegeliui patiko miškas, jis taip kvėpėjo, visur žalia, žydi gėlės, drugeliai sparneliais ploja. Pasiėmę meškeres abu lokiai išėjo žvejoti. Vėliau rinko uogas, gaudė drugelius, kopinėjo medų, o vakare, kai sutemo, lokiai skaitė pasakų knygas, ir gėrė aviečių arbatą. Miškelio trobelė buvo medinė, tad joje visada buvo jauku ir šilta. Lovelėse lokiai minkštai ir šiltai miegojo. Naktį pro atvirą langą gražiai švietė mėnulis. Kokia visgi nuostabi toji draugystė, galvojo lokiai. Ir kaip be jos būtų liūdna.

Taip ir gyveno abu lokiai Sniegelis ir Miškelis. Vienas kitam laiškus rašė, į svečius atvykdavo. Juk draugystė galima ir per atstumą, nesvarbu, toli ar arti tu gyveni. Ji amžina, jei tik tu to nori.